

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

**DELEGATURA URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**
w Warszawie

RWA-430-1/16/AM

Warszawa, dn. 30 grudnia 2016 r.

DECYZJA Nr RWA-8/2016

I. Na podstawie art. 107 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jedn.: Dz. U. z 2015 r., poz. 184 ze zm.) oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy, po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej za niewykonanie decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów Nr RWA-39/2013 z dnia 30 grudnia 2013 r., wydanej na podstawie art. 26 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów

– w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

nakłada się na Roberta Potraskiego, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Dział-Bud w Podgórzu (powiat piaseczyński), karę pieniężną w wysokości 6 887 zł (słownie: sześć tysięcy osiemset osiemdziesiąt siedem złotych), stanowiącej równowartość 1 616 euro (jeden tysiąc sześćset szesnaście euro), czyli 1,50 euro (jeden euro pięćdziesiąt centów) za każdy dzień zwłoki, liczony za okres 1078 (tysiąca siedemdziesięciu ośmiu) dni, tj. od dnia 17 stycznia 2014 r. do dnia 30 grudnia 2016 r., w wykonaniu prawomocnej decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nr RWA-39/2013 z dnia 30 grudnia 2013 r. w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, w zakresie nakazów zaniechania stosowania praktyk określonych w pkt I i II sentencji przedmiotowej decyzji.

II. Na podstawie art. 77 ust. 1 i art. 80 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jedn.: Dz. U. z 2015 r., poz. 184) oraz art. 263 § 1 i art. 264 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn.: Dz. U. z 2016 r., poz. 23 ze zm.) w zw. z art. 83 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz stosownie do jej art. 33 ust. 6

– w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

obciąża się **Roberta Potraskiego, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Dział-Bud w Podgórzu (powiat piaseczyński), kosztami postępowania** w sprawie nałożenia kary pieniężnej w kwocie 45,80 zł (słownie: czterdzieści pięć złotych osiemdziesiąt groszy) oraz zobowiązuje do ich zwrotu Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w terminie 14 (czternastu) dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji

UZASADNIENIE

W dniu 30 grudnia 2013 r. wydana została decyzja Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury w Warszawie (dalej: Prezes Urzędu, Prezes UOKiK) nr RWA-39/2013 (dalej również: Decyzja). W Decyzji Prezes Urzędu, działając na podstawie art. 26 ust. 1 w zw. z art. 24 ust. 1 i 2 pkt 1 oraz w zw. z art. 24 ust. 2 pkt 3 w zw. z art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jedn.: Dz. U. z 2015 r., poz. 184 ze zm.), nakazał przedsiębiorcy Robertowi Potraskiemu, prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą Dział-Bud w Podgórzu, powiat piaseczyński (dalej również: Przedsiębiorca), zaniechanie stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów. Przedsiębiorca nie odwołał się od Decyzji.

Pod koniec 2015 r. do Prezesa Urzędu zaczęły napływać sygnały, mogące świadczyć o tym, że Przedsiębiorca w dalszym ciągu stosuje praktyki określone w Decyzji. Prezes Urzędu otrzymał pismo Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie IV Wydziału Karnego z dnia 7 grudnia 2015 r. (sygn. akt IV K 521/15, 3 Ds. 171/15), przekazujące kopie umów zawartych z konsumentami przez Przedsiębiorcę w dniach 20 stycznia 2015 r., 25 lutego 2015 r. i 14 października 2015 r. Ponadto do Prezesa Urzędu wpłynęło wystąpienie Powiatowego Rzecznika Praw Konsumentów w Piasecznie z dnia 15 grudnia 2015 r., dotyczące działań Przedsiębiorcy świadczących o niewykonaniu Decyzji. Rzecznik przekazał kserokopię wniosku konsumenta z dnia 20 października 2015 r. wraz z umową zakupu okien z dnia 14 września 2015 r. Treść umowy mogła, w ocenie Rzecznika Konsumentów, wskazywać, że Przedsiębiorca nie zastosował się do postanowień wydanej wobec niego Decyzji.

Po dokonaniu analizy otrzymanych dokumentów Prezes Urzędu uznał za zasadne wszczęcie postępowania w sprawie nałożenia na Przedsiębiorcę kary pieniężnej z tytułu niewykonania Decyzji. Postanowienie w przedmiocie wszczęcia postępowania zostało wydane w dniu 2 lutego 2016 r.

Postanowieniem z 29 kwietnia 2016 r. Prezes UOKiK zaliczył w poczet materiału dowodowego w niniejszym postępowaniu następujące dokumenty:

- pismo Powiatowego Rzecznika Konsumentów w Piasecznie z dnia 15 grudnia 2015 r. (znak: RKO.731.301.2015.KJ),

- pismo Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 7 grudnia 2015 r., dotyczące postępowania sygn. akt IV K 521/15, 3 Ds. 171/15, wraz z załącznikami, tj. trzema kopiami umów zlecenia zawartymi z konsumentami przez Roberta Potraskiego w dniach: 20 stycznia 2015 r., 25 lutego 2015 r. oraz 14 października 2015 r.,
- decyzję Prezesa UOKiK z dnia 30 grudnia 2013 r. nr RWA-39/2013.

Postanowienie o wszczęciu niniejszego postępowania wraz z zawiadomieniem doręczone zostało Przedsiębiorcy w dniu 10 lutego 2016 r. Przedsiębiorca nie ustosunkował się do stawianych mu zarzutów, nie udzielił także na żądanie Prezesa Urzędu informacji i dokumentów żądanych na podstawie art. 50 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Pismem z 9 maja 2016 r. Przedsiębiorca został ponownie wezwany do przekazania informacji i dokumentów. I tym razem jednak nie udzielił odpowiedzi na wezwanie.

W toku postępowania, pismem z dnia 9 maja 2016 r. Prezes Urzędu wystąpił do Naczelnika Urzędu Skarbowego w Piasecznie z prośbą o przesłanie zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) przez podatnika podatku dochodowego od osób fizycznych (dalej także: zeznanie) w roku podatkowym 2015, złożonego przez Roberta Potraskiego. Pismem z dnia 8 czerwca 2016 r. Urząd Skarbowy poinformował, iż w jego bazie informatycznej, na dzień udzielenia odpowiedzi, nie odnotowano wpływu zeznania Przedsiębiorcy o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) w roku 2015 z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej. US wskazał również, że w stosunku do Roberta Potraskiego prowadzone jest postępowanie wyjaśniające w sprawie przyczyn niezłożenia tego zeznania.

Pismem z 18 listopada 2016 r. Prezes Urzędu przekazał Przedsiębiorcy szczegółowe uzasadnienie zarzutów. Przedsiębiorca nie odniósł się jednak w żaden sposób do opisanych w nim ustaleń i wniosków.

Przedsiębiorca został zawiadomiony o zakończeniu zbierania materiału dowodowego w niniejszym postępowaniu oraz o możliwości zapoznania się z materiałem zgromadzonym w aktach sprawy w siedzibie Delegatury UOKiK w Warszawie. Strona nie skorzystała z przysługującego jej uprawnienia.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił, co następuje

Robert Potraski jest osobą fizyczną, prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą Dział-Bud w Podgórzu (powiat piaseczyński), wpisaną do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej (CEiDG) pod numerem NIP: 7971810886, REGON: 141104629. Przedmiotem działalności Przedsiębiorcy jest m.in. zakładanie stolarki budowlanej (43.32.Z).

Po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów przeciwko Robertowi Potraskiemu, prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą Dział-Bud w Podgórzu, powiat piaseczyński, w dniu 30 grudnia 2013 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatura w Warszawie wydał **decyzję nr RWA-39/2013**, w której:

I. na podstawie art. 26 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy, po przeprowadzeniu z urzędu postępowania w sprawie stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów – w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – **uznał za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów**, o której mowa w art. 24 ust. 2 pkt 1 w zw. z art. 24 ust. 1 ww. ustawy, działanie Roberta Potraskiego prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Dział-Bud Robert Potraski w Podgórzu, powiat piaseczyński, polegające na stosowaniu we wzorcu umownym „ZLECENIE - UMOWA” postanowień o treści:

- „Przyjmujący zamówienie zastrzega sobie możliwość opóźnienia realizacji wykonania usługi do 21 dni, a ZLECENIODAWCA ma prawo opóźnienia terminu wykonania usługi do 30 dni w uzasadnionych przypadkach.” (ust. 3 wzorca umowy),
- „W wypadku odstąpienia przez Zleceniodawcę od wykonania umowy, kwota przedpłaty gwarancyjnej przepada na rzecz Usługodawcy (Art. 394 kc.)” (ust. 4 wzorca umowy),
- „Wszelkie spory wynikłe na tle zawartej umowy podlegają wyłączności sądu powszechnego dla siedziby firmy przyjmującej zamówienie” (ust. 10 wzorca umowy),

które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296, z późn. zm.; dalej: k.p.c.) – **i nakazał zaniechanie jej stosowania;**

II. na podstawie art. 26 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy, po przeprowadzeniu z urzędu postępowania w sprawie stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów – w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – **uznał za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów**, o której mowa w art. 24 ust. 2 pkt 3 w zw. z art. 24 ust. 1 ww. ustawy, działanie Roberta Potraskiego prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Dział-Bud Robert Potraski w Podgórzu, powiat piaseczyński, polegające na nieuwzględnieniu w proponowanych cenach usług wartości podatku od towarów i usług, poprzez umieszczenie w treści wzorca umowy pod nazwą „ZLECENIE - UMOWA” postanowień określających wysokość wynagrodzenia należnego za usługę w kwocie netto, co stanowi nieuczciwą praktykę rynkową, o której mowa w art. 6 ust. 1 i ust. 4 pkt 3 w zw. z art. 4 ust. 1 i ust. 2

ustawy z dnia 23 sierpnia 2007 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym (Dz. U. Nr 171, poz. 1206) – **i nakazał zaniechanie jej stosowania**;

III. na podstawie art. 106 ust. 4 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy, po przeprowadzeniu z urzędu postępowania w sprawie stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów – w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – nałożył na Roberta Potraskiego prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Dział-Bud Robert Potraski w Podgórzu, powiat piaseczyński, karę pieniężną w wysokości:

1. 754 zł (słownie: siedemset pięćdziesiąt cztery złote), płatną do budżetu państwa, z tytułu naruszenia określonego w punkcie I sentencji niniejszej decyzji;
2. 754 zł (słownie: siedemset pięćdziesiąt cztery złote), płatną do budżetu państwa, z tytułu naruszenia określonego w punkcie II sentencji niniejszej decyzji.

Decyzja została doręczona Przedsiębiorcy w dniu 2 stycznia 2014 r. Przedsiębiorca został pouczone, iż stosownie do art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów przysługuje mu prawo wniesienia odwołania do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej: SOKiK) w terminie dwutygodniowym od dnia doręczenia Decyzji. Przedsiębiorca nie skorzystał z przysługującego mu uprawnienia do złożenia odwołania. Wobec powyższego Decyzja uprawomocniła się z dniem 17 stycznia 2014 r.

Jak ustalił Prezes Urzędu, Przedsiębiorca w dalszym ciągu prowadzi działalność w zakresie sprzedaży i montażu stolarki okiennej. Prezes Urzędu dysponuje kopiami umów zawartych z konsumentami w dniach 20 stycznia 2015 r., 25 lutego 2015 r., 14 września 2015 r. i 14 października 2015 r., a zatem już po uprawomocnieniu się Decyzji. Analiza treści tych umów wskazuje, że Przedsiębiorca przy zawieraniu umów z konsumentami w dalszym ciągu stosuje wzorzec umowny pod nazwą „ZLECENIE - UMOWA”, zawierający postanowienia uznane na mocy Decyzji za bezprawne. Umowy te zawierają w szczególności następujące postanowienia:

- „Przyjmujący zamówienie zastrzega sobie możliwość opóźnienia realizacji wykonania usługi do 21 dni, a ZLECENIODAWCA ma prawo opóźnienia terminu wykonania usługi do 30 dni w uzasadnionych przypadkach”,
- „W wypadku odstąpienia przez Zleceniodawcę od wykonania umowy, kwota przedpłaty gwarancyjnej przepada na rzecz Usługodawcy (Art. 394 kc.)”,
- „Wszelkie spory wynikłe na tle zawartej umowy podlegają wyłączności sądu powszechnego dla siedziby firmy przyjmującej zamówienie”.

Ponadto, wzorzec zawiera postanowienia określające wysokość wynagrodzenia należnego za usługę jako kwotę netto.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje

Strona postępowania jako przedsiębiorca

Zgodnie z art. 107 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorców, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 10 000 euro za każdy dzień opóźnienia m.in. w wykonaniu decyzji wydanych na podstawie art. 10, art. 12 ust. 1, art. 19 ust. 1, art. 20 ust. 1, art. 21 ust. 2 i 4, art. 26, art. 28 ust. 1 oraz art. 89 ust. 1 i 3, postanowień wydanych na podstawie art. 66 ust. 1 lub wyroków sądowych w sprawach z zakresu praktyk ograniczających konkurencję, praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów oraz koncentracji; karę pieniężną nakłada się, licząc od daty wskazanej w decyzji.

Jak wynika z powyższego przepisu, kara za niewykonanie decyzji może zostać nałożona wyłącznie na podmiot mający status przedsiębiorcy. Art. 4 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów zawiera legalną definicję przedsiębiorcy, zgodnie z którą pod tym pojęciem rozumie się m.in. przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów ustawy o swobodzie działalności gospodarczej. Przedsiębiorcą, zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (tj. Dz. U. z 2015 r., poz. 584 ze zm.), jest osoba fizyczna, osoba prawna i jednostka organizacyjna niebędąca osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną – wykonująca we własnym imieniu działalność gospodarczą. Działalnością gospodarczą, w myśl art. 2 ww. ustawy, jest zarobkowa działalność wytwórcza, budowlana, handlowa, usługowa oraz poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie kopalin ze złóż, a także działalność zawodowa, wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły.

Robert Potraski, prowadzący działalność gospodarczą pod firmą Dział-Bud, będący stroną niniejszego postępowania, jako osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą ma status przedsiębiorcy w rozumieniu powołanego powyżej art. 4 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Zatem jego zachowanie podlega kontroli dokonywanej na podstawie tej ustawy.

Niewykonanie Decyzji jako przesłanka nałożenia kary pieniężnej

Prezes Urzędu, kontrolując wykonanie Decyzji przez Roberta Potraskiego, nie dysponował umowami zawartymi z konsumentami po uprawomocnieniu się Decyzji, pozyskanymi bezpośrednio od Przedsiębiorcy. Analiza porównawcza wzorców umownych stosowanych przez Przedsiębiorcę oraz zawieranych na ich podstawie umów była możliwa w oparciu o umowy pozyskane w toku niniejszego postępowania, przekazane przez Sąd

Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie oraz Powiatowego Rzecznika Konsumentów w Piasecznie.

Analiza materiału dowodowego zebranego w niniejszej sprawie wskazuje, że Decyzja nie została wykonana.

Niewykonanie pkt I sentencji Decyzji

W punkcie I sentencji Decyzji Prezes Urzędu uznał za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów działanie Przedsiębiorcy, polegające na stosowaniu we wzorcu umownym „ZLECENIE - UMOWA” postanowień o treści:

- A. „Przyjmujący zamówienie zastrzega sobie możliwość opóźnienia realizacji wykonania usługi do 21 dni, a ZLECENIODAWCA ma prawo opóźnienia terminu wykonania usługi do 30 dni w uzasadnionych przypadkach”,
- B. „W wypadku odstąpienia przez Zleceniodawcę od wykonania umowy, kwota przedpłaty gwarancyjnej przepada na rzecz Usługodawcy (art. 394 KC)”,
- C. „Wszelkie spory wynikłe na tle zawartej umowy podlegają wyłączności sądu powszechnego dla siedziby firmy przyjmującej zamówienie”,

które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ k.p.c.

W umowach przekazanych przez Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie oraz Powiatowego Rzecznika Konsumentów w Piasecznie, zawartych przez Przedsiębiorcę z konsumentami, znajdują się identyczne postanowienia, jak wskazane powyżej. Analiza porównawcza postanowień zamieszczonych w umowach zawieranych z konsumentami po uprawomocnieniu się Decyzji oraz postanowień stosowanych uprzednio przez Przedsiębiorcę wykazała zatem, iż Przedsiębiorca w dalszym ciągu stosuje postanowienia wzorca umownego wskazane w punkcie I sentencji Decyzji, uznane Decyzją za tożsame z wpisanymi do rejestru postanowień wzorców umów uznanych za niedozwolone.

Wobec powyższego należy stwierdzić, iż Przedsiębiorca nie wykonał decyzji Prezesa Urzędu nr RWA-39/2013 w zakresie punktu I sentencji i do dnia wydania niniejszej decyzji prowadzi działalność z naruszeniem przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Niewykonanie pkt II sentencji Decyzji

W punkcie II sentencji Decyzji Prezes Urzędu uznał za nieuczciwą praktykę rynkową, o której mowa w art. 6 ust. 1 i ust. 4 pkt 3 w zw. z art. 4 ust. 1 i ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym, działanie Przedsiębiorcy, polegające na nieuwzględnieniu w proponowanych cenach usług wartości podatku od towarów i usług,

poprzez umieszczenie w treści wzorca umowy pod nazwą „ZLECENIE - UMOWA” postanowień określających wysokość wynagrodzenia należnego za usługę w kwocie netto.

Analiza pozyskanych przez Prezesa Urzędu umów zawartych z konsumentami przez Przedsiębiorcę wykazała, iż ich postanowienia w zakresie całkowitego kosztu zawarcia umowy pozostały niezmienione, a Przedsiębiorca w umowach zawieranych z wykorzystaniem wzorca umownego nadal wskazuje jedynie cenę netto. Wskazać należy na treść ustępu 1 umów przekazanych przez Sąd i Rzecznika Konsumentów: „Cenę zakupu strony ustalają na kwotę w wysokości (...) zł + 8% VAT lub 23% VAT”. Jak wynika z powyższego, Przedsiębiorca nadal podaje w umowach niepełną kwotę, do zapłaty której zobowiązany jest konsument, nie wliczając stawki podatku VAT do całkowitej ceny towaru/usługi ani nawet nie precyzując jednoznacznie stawki należnego podatku.

Zgodnie z powyższym za udowodnione uznać należy niewykonanie Decyzji Prezesa Urzędu również w zakresie praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, określonej w pkt II Decyzji.

Kara pieniężna

Jak wskazano wcześniej, zgodnie z art. 107 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 10 000 euro za każdy dzień zwłoki w wykonaniu m.in. decyzji wydanych na podstawie art. 26 ustawy. Karę pieniężną nakłada się, licząc od daty wskazanej w decyzji. Jednocześnie w myśl art. 5 tej ustawy wartość euro podlega przeliczeniu na złote według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w ostatnim dniu roku kalendarzowego poprzedzającego rok nałożenia kary.

Kary przewidziane w art. 107 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów służą zabezpieczeniu należytego wykonania orzeczeń wydawanych w sprawach antymonopolowych i w sprawach praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów. Spełniają one również funkcje represyjne oraz prewencyjne. Ponadto, są rodzajem sankcji stosowanej w drodze decyzji administracyjnej wydawanej przez Prezesa UOKiK po przeprowadzeniu odrębnego postępowania administracyjnego.

Wskazane w art. 107 ustawy kary nakładane są na zasadzie fakultatywności. Ustawa nie wskazuje, czym należy kierować się przy podejmowaniu decyzji o nałożeniu lub powstrzymaniu się od nałożenia kary na tej podstawie.

Art. 107 ustawy nie przesądza także o wysokości kar nakładanych przez Prezesa Urzędu. Przesłanki wymiaru kar, o których mowa w tym przepisie, zostały określone w art. 111 ust. 1 pkt 4 tej ustawy. Przepis ten stanowi, że ustalając wysokość kary Prezes Urzędu uwzględnia w szczególności okoliczności naruszenia przepisów ustawy oraz uprzednie naruszenie przepisów ustawy, a także skutki rynkowe niewykonania decyzji,

postanowień lub wyroków, o których mowa w art. 107. Do kategorii skutków rynkowych niewykonania decyzji, postanowień lub wyroków, o których mowa w art. 107 ustawy, zaliczyć należy przede wszystkim osiągnięcie przez przedsiębiorcę ewidentnych i nieuzasadnionych korzyści finansowych (por. wyrok Sądu Antymonopolowego z 10 października 2001 r., sygn. akt XVII AmA 106/00) czy też dużą liczbę osób, które zostały poszkodowane na skutek stosowania antykonkurencyjnych praktyk w stosunku do ogółu usługobiorców (wyrok SOKiK z 1 grudnia 2004 r., sygn. akt XVII AmA 54/04). W art. 107 ustawy wskazano jedynie maksymalny pułap możliwej wysokości kar pieniężnych – równowartości do 10 000 euro za każdy dzień zwłoki w wykonaniu decyzji. W decyzji natomiast zgodnie z dyspozycją art. 107 ustawy wskazuje się datę początkową okresu, w którym wystąpiła zwłoka. Data ta odpowiada ostatniemu dniowi okresu, w którym przedsiębiorca powinien był wykonać dane orzeczenie. Wskazuje się ponadto w decyzji datę końcową okresu, za jaki naliczona jest kara. Zauważyć należy, iż jeżeli decyzja Prezesa UOKiK nie została wykonana do dnia wydania decyzji o nałożeniu kary pieniężnej z tytułu zwłoki, za ostatni dzień zwłoki przyjmuje się datę wydania decyzji¹.

Stosownie do treści art. 107 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, karę pieniężną nakłada się za każdy dzień zwłoki w wykonaniu decyzji, licząc od daty wskazanej w decyzji. Za datę początkową Prezes Urzędu uznał dzień uprawomocnienia się Decyzji, tzn. 17 stycznia 2014 r. Działania Przedsiębiorcy mające na celu wykonanie Decyzji powinny bowiem polegać na usunięciu ze wzorca umowy, a tym samym ze wszystkich nowo zawieranych umów w oparciu o stosowany przez niego wzorzec, zapisów, których niezgodność z prawem została stwierdzona w punktach I-II sentencji Decyzji. Do wykonania Decyzji w ww. zakresie wystarczyłoby zatem dostosowanie wzorca umownego do wymogów ustawowych i zawieranie nowych umów w oparciu o ten wzorzec. Przedsiębiorca powinien uczynić to niezwłocznie po tym, jak podjął decyzję o nieskorzystaniu ze środka zaskarżenia Decyzji.

W toku niniejszego postępowania, pismem z dnia 2 lutego 2016 r. Prezes Urzędu wezwał Przedsiębiorcę na podstawie art. 50 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów do przekazania informacji i dokumentów niezbędnych dla ustalenia, czy Decyzja została przezeń wykonana, tj. wszystkich wzorców umownych stosowanych przez Przedsiębiorcę w obrocie konsumenckim od dnia 17 stycznia 2014 r. (tj. od dnia uprawomocnienia Decyzji) do dnia udzielenia odpowiedzi na przedmiotowe wezwanie, wraz z jednoznacznym wskazaniem okresu stosowania każdego z wzorców. Niemniej, pomimo upływu terminu wyznaczonego przez Prezesa UOKiK. Przedsiębiorca nie udzielił odpowiedzi na ww. pismo

¹ Por. M. Król-Bogomilska, *Kary pieniężne w Ustawie o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz* pod red. prof. T. Skoczego, Warszawa 2009, s. 1637-1638, 1647.

ani nie przekazał żądanych informacji. Przedsiębiorca nie odpowiedział również na powtórne wezwanie.

Kierując do Przedsiębiorcy kolejne wezwania do przekazania informacji i dokumentów, Prezes Urzędu kierował się potrzebą ustalenia daty ewentualnego wykonania decyzji, tj. zaniechania stosowania praktyk stwierdzonych w punktach I i II sentencji Decyzji. Data ta wyznacza bowiem długość okresu, za jaki nakłada się karę pieniężną na przedsiębiorcę pozostającego w zwłoce w wykonaniu decyzji. Robert Potraski jednak do dnia wydania niniejszego rozstrzygnięcia nie przekazał informacji i dokumentów, które pozwoliłyby na zweryfikowanie, czy doszło już do wykonania Decyzji.

Wobec braku współdziałania Przedsiębiorcy zasadne jest przyjęcie, że Decyzja w dalszym ciągu nie została wykonana. W związku z tym Prezes Urzędu wyliczył wysokość kary do dnia wydania niniejszego rozstrzygnięcia, przyjmując, że zwłoka w wykonaniu Decyzji wynosi 1078 dni.

Prezes Urzędu postanowił nałożyć na Przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości równowartości 1,5 euro za każdy dzień zwłoki w wykonaniu decyzji nr RWA-39/2013 w zakresie punktów I-II sentencji. Biorąc pod uwagę ustaloną liczbę dni zwłoki w wykonaniu Decyzji, wymiar kary wynosi łącznie równowartość 1 616 euro, co stanowi 6 887 złotych.

Wartość euro została przeliczona na złote według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu 31 grudnia 2015 r. – Tabela kursów nr 254/A/NBP/2015, zgodnie z którą kurs euro wynosił 4,2615 zł. Stosownie bowiem do art. 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, wartość euro, o której mowa w przepisach ustawy, podlega przeliczeniu na złote według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w ostatnim dniu roku kalendarzowego poprzedzającego rok zgłoszenia zamiaru koncentracji lub nałożenia kary.

Prezes Urzędu przy wymierzaniu kary pieniężnej uwzględnia stopień oraz okoliczności naruszenia przepisów ustawy.

W świetle pouczenia o sankcjach zamieszczonego m.in. w postanowieniu o wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej z dnia 2 lutego 2016 r. uzasadnione jest stwierdzenie, że Przedsiębiorca miał świadomość skutków dalszego niewykonania Decyzji, tym samym, że jego działanie charakteryzowało się umyślnością.

Przy wymiarze kary Prezes UOKiK uwzględnił również, że Przedsiębiorca, nie wykonując prawomocnej decyzji administracyjnej poprzez kontynuowanie zawierania umów w oparciu o wzorzec umowny, którego postanowienia są niezgodne z przepisami prawa – co stwierdził Prezes Urzędu Decyzją – narusza ekonomiczne interesy konsumentów. Niezgodne z prawem działanie Przedsiębiorcy trwa przy tym przynajmniej od dnia 17 stycznia 2014 r., czyli niemal 3 lata, co należy ocenić jako działanie długotrwałe. Zachowanie Przedsiębiorcy uniemożliwiło zatem sprawne i szybkie wyeliminowanie z obrotu konsumenckiego zakazanych praktyk. Należy mieć dodatkowo na uwadze sposób

prowadzenia działalności gospodarczej i charakter naruszeń stwierdzonych w Decyzji. Przedsiębiorca, prowadząc działalność gospodarczą, zawiera z konsumentami umowy poza lokalem przedsiębiorstwa. Ustawodawca otoczył szczególną ochroną konsumentów zawierających takie umowy, mając na uwadze konieczność zagwarantowania przestrzegania ich praw w relacjach z silniejszymi uczestnikami rynku.

Prezes Urzędu w przypadku kary za niewykonanie decyzji nie jest zobligowany do określania stawki dziennej kary w odniesieniu do przychodu karanego przedsiębiorcy. Jednakże w ocenie Prezesa UOKiK może być to okoliczność, którą warto brać pod uwagę, w szczególności, że świadczyć może ona o skali prowadzonej działalności, a tym samym o poziomie szkodliwości trwającego naruszenia. Jednakże w niniejszej sprawie Przedsiębiorca nie przekazał dokumentów zawierających informacje o jego przychodach. Prezes Urzędu podjął zatem dodatkowe czynności mające na celu ustalenie sytuacji finansowej Przedsiębiorcy, występując do Naczelnika Urzędu Skarbowego w Piasecznie z prośbą o przesłanie zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) przez podatnika podatku dochodowego od osób fizycznych w roku podatkowym 2015, złożonego przez Roberta Potraskiego. Niemniej, z informacji pozyskanych z Urzędu Skarbowego wynika, że na dzień udzielenia odpowiedzi nie odnotowano wpływu zeznania Przedsiębiorcy. Zatem, wobec braku pozyskania wskazanych wyżej danych, Prezes UOKiK zamierza oszacować karę bez odnoszenia się do sytuacji finansowej karanego Przedsiębiorcy.

Niezależnie od powyższego, w ocenie Prezesa UOKiK kara na poziomie 1,5 euro za dzień w okresie od 17 stycznia 2014 r. do 30 grudnia 2016 r. jest karą na bardzo niskim poziomie, w szczególności biorąc pod uwagę maksymalną stawkę dzienną określoną ustawowo w wysokości 10 000 euro.

Decydując o nałożeniu i wysokości kary, Prezes uwzględnił wszystkie okoliczności przedstawione powyżej. Podkreślić należy, iż dla Przedsiębiorcy kara powinna stanowić przede wszystkim dolegliwość, tak aby jej nałożenie skutkowało zapobieżeniem podobnych sytuacji w przyszłości. Ponadto, istotny jest również wymiar edukacyjny i wychowawczy zastosowanego środka. Poza wymiarem indywidualnym kary, zwrócić należy także uwagę na jej wymiar ogólny, funkcję odstrasżającą i wychowawczą w stosunku do innych uczestników rynku. Celem działania Prezesa Urzędu jest eliminowanie niezgodnych z prawem działań podejmowanych przez przedsiębiorców, w tym doprowadzenie do wykonania decyzji wydawanych przez Prezesa UOKiK. W ocenie Prezesa UOKiK kara wymierzona w tej wysokości jest adekwatna do stopnia naruszenia przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, jak również pozwoli na osiągnięcie w stosunku do Przedsiębiorcy skutku represyjnego i prewencyjnego.

Mając powyższe na względzie, orzeczono jak w pkt I sentencji.

Koszty postępowania

W myśl art. 77 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, jeżeli w wyniku postępowania Prezes UOKiK stwierdził naruszenie przepisów ustawy, przedsiębiorca, który dopuścił się tego naruszenia, jest obowiązany ponieść koszty postępowania.

Zgodnie z art. 80 ww. ustawy, Prezes Urzędu rozstrzyga o kosztach w drodze postanowienia, które może być zamieszczone w decyzji kończącej postępowanie.

Art. 263 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (tj. Dz. U. z 2016 r., poz. 23 ze zm.; dalej: k.p.a.) stanowi, że do kosztów postępowania zalicza się koszty podróży i inne należności świadków i biegłych oraz stron, a także koszty spowodowane oględzinami na miejscu, jak również koszty doręczenia stronom pism urzędowych.

Stosownie do art. 264 § 1 k.p.a. jednocześnie z wydaniem decyzji organ administracji publicznej ustala w drodze postanowienia wysokość kosztów postępowania, osoby zobowiązane do ich poniesienia oraz termin i sposób ich uiszczenia.

Przedmiotowe postępowanie zostało wszczęte z urzędu, a w jego wyniku Prezes UOKiK w pkt I sentencji decyzji stwierdził naruszenie przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Kosztami niniejszego postępowania są wydatki związane z wysyłką korespondencji, wynoszące 45,80 zł (słownie: czterdzieści pięć złotych osiemdziesiąt groszy).

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w pkt II sentencji decyzji.

Pouczenia:

Stosownie do treści art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w zw. z art. 479²⁸ § 2 k.p.c. od niniejszej decyzji przysługuje stronie odwołanie, które wnosi się za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie miesiąca od dnia jej doręczenia.

Na postanowienie rozstrzygające o kosztach, zawarte w punkcie II sentencji niniejszej decyzji, na podstawie art. 81 ust. 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w związku z art. 479³² § 1 i § 2 k.p.c. oraz art. 264 § 2 k.p.a. w związku z art. 83 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, przysługuje zażalenie do Sądu Okręgowego w Warszawie –

Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie, w terminie tygodnia od dnia doręczenia niniejszej decyzji, w przypadku zaskarżenia jedynie rozstrzygnięcia o kosztach.

Zgodnie z art. 112 ust. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie nr:

NBP O/O WARSZAWA 51101010100078782231000000.

Koszty niniejszego postępowania określone w punkcie II sentencji niniejszej decyzji Spółka obowiązana jest wpłacić w terminie 14 dni od uprawomocnienia się niniejszej decyzji, na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie nr:

NBP O/O WARSZAWA 51101010100078782231000000.